Училището мечта

Новини | Общество | на 15.09.2026 06:00

Защо говорим за това?

Учебната година започва! И много деца тръпнат какви учители ще им се паднат, какви ще бъдат уроците, на какво ще ги изпитват… Много родители мислят за какво този път ще се налага да помагат… Дори учителите често се притесняват – какви деца ще им се паднат, дали ще разбират лесно материала, много ли ще се карат помежду си, как да реагират, ако има конфликт…

А дали от притеснения не забравяме да помечтаем? Понякога отговорите идват точно в мечтата за “невероятното” училище, в което нямаме търпение да започнем учебната година.

Представяме ви няколко разказа за такива уроци, споделени от училищната психоложка Анет Маринова.

Как се строи кораб в час по история

Тази сутрин на Мони ужасно му се спеше. Беше вторник, а тогава в учебната програма пише, че има час по история. Мони очакваше господинът просто да отвори дебелия учебник и да накара децата да четат написаното за Древна Гърция, за полисите, войните и боговете. Вместо това господинът влезе в стаята, мъкнейки огромен топ плат, въжета и няколко празни кашона от столовата.

– Днес няма да четем за Одисей – каза той. – Днес ние ще бъдем Одисей!

Мони и неговото приятелче Даниил, което миналата година дойде от друга държава и още не знае добре български и бърка думите, веднага грабнаха ножиците. Двамата заедно започнаха да режат платно. После вързаха за чиновете въжета и така след половин час класната стая се превърна в истински кораб! После се качиха на чина, дърпаха въжето и викаха срещу „морските чудовища“. Мони и Даниил никога няма да забравят този урок.

На следващата година Мони и Даниил имаха друг учител, който не правеше такива уроци. Но те вече си представяха какво стои зад сухата информация в учебника. И някой ден щяха да го разкажат точно така!

> Училище + въображение = място, където знанието е приключение, а ти си главният герой.

Танцът на сложните думи

В сряда учениците имаха БЕЛ и учителката беше написала на дъската една ужасно дълга дума – „интердисциплинарен”. Как изобщо се произнася това? Някои ученици се изпотиха още докато я четяха наум. Думите не са лесна работа. Две деца говорят на различен език с родителите си вкъщи. Елица ходи на логопед, защото има някои трудности в говора. Тя също като някои от децата се притеснява от сложните думи. Сега тя усещаше стомаха си на топка. Ами ако я извикат и я накарат да каже пред всички сложната дума? Няма да успее и децата ще ѝ се смеят.

Учителката обаче беше намислила нещо друго. Когато часът започна, тя плесна с ръце и каза:
– Тази дума е сложна за четене. Затова ще я изтанцуваме!
Елица излезе пред дъската с треперещи крака. Но щом започна да се движи, тя направи рязка стъпка за първата част – „интер-”, подскочи за втората „дисципли-” и се завъртя за „-нарен”. Изведнъж целият клас започна да повтаря движенията ѝ. Някак трудната дума стана лесна, защото я помнеше не само езикът, а цялото тяло! Превърна се в забавен танц.

> Учениците имат не само очи за четене на уроци, усти за повтаряне на наученото и ръце за писане на домашни. Когато цялото ни тяло участва, ученето става по-лесно и естествено!

Да опишеш гневната случка

В междучасието се случи нещо, което много ядоса Борис – толкова, че от яд удари с юмрук по стената. Преди малко на двора Борис се скара с Калин, който така го обиди, че Борис пламна от гняв. Искаше да отговори, но учителката на занималнята му направи забележка и той млъкна.

Влезе в следващия час по български със скръстени ръце, намръщен и сърдит. Неговата учителка, която беше разбрала за случката със стената, не му се скара. Тя просто се доближи до него и постави празен лист на чина му. Тихо му каза:
– Напиши всичко, което чувстваш. Не пази този гняв в себе си.

Борис беше изненадан, но започна да пише. Отначало се запъваше, но после започна да пише толкова бързо, че едва не скъса листа с химикалката. Учителката му предложи да излезе отпред и да прочете думите си. Когато приключи, Борис погледна към Калин, с когото се бяха скарали и който сега го гледаше право в очите. Калин разбра колко много е обидил Борис и след часа сам поиска да му се извини.

Възрастните често казват, че в училище децата се „социализират", учат се да общуват. За да бъде този урок добър, трябва да разбираме какво се случва в един конфликт, а не да се опитваме да го заметем под килима.

Денят, в който Крис порасна с един метър

Петък беше най-страшният ден – денят на големите резултати от изпитите след седми клас. Повечето учители на Крис все му казваха, че не го бива, че не внимава и че няма да се справи. Но през последната година имаше нова класна, която забелязваше всяко усилие и всеки напредък. Сега сърцето му биеше в петите, докато се канеше да провери оценките си. Крис пристъпи напред със затворени очи, отвори файла и потърси името си. Не можеше да повярва – имаше виски оценки и по двата предмета! Когато по-късно заедно с майка му се обадиха на класната, тя възкликна радостна:
– Ето, видя ли, Крис? Ти си невероятно умен, просто трябва да повярваш в себе си.

Крис се обърна и срещна усмихнатото лице на майка си и брат си. Когато си вземаше свидетелството за завършен клас, учителката каза, че оценката на Крис е най-високата в класа. Тогава всички му ръкопляскаха. В този момент той усети как порасна с цял един метър.

Добрият учител доказва на детето, че има качества, които са силни и истински, помага му да вярва, че може да постигне абсолютно всичко.

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
/book/7955-uchilishteto-mechta

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени